

adque ambiunt. Itaque fit ut semper egeat r̄thor̄ dialec-
 ticus locis dialecticus uero suis possit esse contentus. R̄thor̄
 enim quō causas ex circumstantiis tractat ex hisdem circum-
 stantiis argumenta præsūmit quæ necesse est ab uersa-
 libus & simplicioribus confirmari dialectici. dialecticus
 uero qui priorē posteriore non eḡ & nisi aliquando incidere
 quefitio personæ. Ut cum sit incidens dialectico ad probandā
 suam thesin causam circumstantiis inclusam tum demum
 r̄thoricis utatur locis. Itaque in dialecticis locis sita conagit
 a genere argumenta sumuntur. Id est ab ipsa generis natura
 sed in r̄thoricis ab eodem genere quod ille genus est de quo agitur
 nec a natura generis sed a re s̄licet ipsa quæ genus est. sed ut
 progrediatur ratio ex eopendō quod natura generis ante
 præcognita est. Ut si dubitatur an fuerit aliquis ebrius dicitur
 si refellere uelimus non fuisse quoniam nullalneo luxuries ante
 cessent. Idcirco mirum quia cum luxuries ebrietas quidem
 fuit sed hoc pendō ex altero. Quare enim luxuries non fuit
 ebrietas esse non potuit. Ex natura generis demonstratur
 quod dialectica ratione subministrat. Unde enim genus abest
 inde & iam species ab eē necesse est. quō genus species non re-
 linquit. & de similibus quid em̄ & de contrariis eodem modo
 In quibus maxima similitudo est Inter r̄thoricos ac dialecticos
 locos